

CAPUT XXV.

COMMORATIO IN CUPIDINIS EREMO.

प्रभातायां तु शर्वर्यां विश्वामित्रो महामुनिः ।
 अभ्यभाषत काकुत्स्थं शयानं पर्णसंस्तरे ॥ १ ॥
 कौशल्या सुप्रजा राम पूर्वा संध्या प्रवर्तते ।
 उत्तिष्ठ नरशार्दूल कर्तव्यं देवमाङ्गिकं ॥ २ ॥
 तस्यर्षेः परमोदारं वचः श्रुत्वा नरेत्तमौ ।
 स्नात्वा कृतोदकौ वीरौ ज्ञेयतुः परमं जपं ॥ ३ ॥
 कृताङ्गिकक्रियौ चमपि विश्वामित्रं तपोनिधिं ।
 अभिवादयितुं तत्र सहिताब्रुपतस्थतुः ॥ ४ ॥
 तौ प्रयातौ महावीर्यौ दिव्यां त्रिपथगां नदीं ।
 ददृशाते ततस्तत्र सरङ्खाः संगमे शुभे ॥ ५ ॥
 तत्राश्रमपदं पुण्यमृषीणां भावितात्मनां ।
 बद्धवर्षसहस्राणि तप्यतां परमं तपः ॥ ६ ॥
 तं दृष्ट्वा परमप्रीतौ रार्धवौ पुण्यमाश्रमं ।
 उचतुस्तं महात्मानं विश्वामित्रमिदं वचः ॥ ७ ॥
 कस्यप्यमाश्रमः पुण्यः को न्वस्मिन् वसते पुमान् ।
 भगवन् श्रोतुमिहावः परं कौतूहलं हि नौ ॥ ८ ॥